

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2000

Utgiven i Helsingfors den 4 juli 2000

Nr 636—643

INNEHÅLL

Nr		Sidan
636	Lag om ändring av 38 § lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet	1651
637	Lag om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag	1652
638	Lag om ändring av lagen om försäkringsföreningar	1655
639	Lag om ändring av lagen om försäkringsmäklare	1658
640	Lag om ändring av patientskadlagen	1660
641	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om passgranskningsställen	1663
642	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om bekämpningsmedel	1664
643	Handels- och industriministeriets förordning om resterna av bekämpningsmedel i modersmjölksersättning, tillskottsnäring och barnmat	1665

Nr 636

Lag

om ändring av 38 § lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet

Given i Helsingfors den 30 juni 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 21 maj 1999 om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999)
38 § som följer:

38 §

Övergångsbestämmelse

De förteckningar och beskrivningar som
avses i 18 § 1 mom. 1 och 2 punkten skall
uppgöras inom ett år efter lagens ikraftträ-
dande. Datasystem som har tagits i bruk före

lagens ikraftträdande skall skyddas och de
åtgärder som krävs för att säkerställa skydd,
integritet och kvalitet för uppgifterna i dem
skall vidtas i enlighet med denna lag inom
fem år efter lagens ikraftträdande.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti
2000.

Helsingfors den 30 juni 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Kari Häkämies*

RP 36/2000
FvUB 12/2000
RSv 82/2000

87—2000

400301

Nr 637

L a g**om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag**

Given i Helsingfors den 30 juni 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 17 mars 1995 om utländska försäkringsbolag (398/1995) 2 § 1 mom. 6
och 7 punkten samt 79 och 80 §,
av dessa lagrum 79 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 80/1999 och 80 § sådan den ly-
der i lag 1014/1995, samt
fogas till 2 § 1 mom. en ny 8 och en ny 9 punkt som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

6) *skadeförsäkring* verksamhet som hör till de skadeförsäkringsklasser som uppräknas i rådets första direktiv 73/239/EEG om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring,

7) *hemstat* den stat enligt vars lagstiftning ett utländskt försäkringsbolag har bildats och i vilket det har sin stadgeenliga hemort, sin centralförvaltning eller sin huvudsakliga verksamhet,

8) *tjänsteföretag* en sammanslutning som för ett utländskt försäkringsbolag producerar tjänster som hänför sig till bolagets huvudsakliga verksamhet, och

9) *ministeriet* eller *vederbörande ministerium* social- och hälsovårdsministeriet, om inte något annat bestäms genom förordning.

79 §

Tystnadsplikt

Den som i egenskap av anställd hos ett utländskt försäkringsbolag eller dess tjänsteföretag eller som i egenskap av medlem eller suppleant i dessas organ eller som vid utförande av någon uppgift på uppdrag av ett utländskt försäkringsbolag eller som i egenskap av anställd hos eller medlem av en nämnd inom försäkringsbranschen eller ett motsvarande organ eller som i egenskap av sakkunnig på grundval av ett uppdrag eller som med stöd av 2, 3 eller 4 mom. har fått veta något om det utländska försäkringsbolagets, dess kunds eller någon annans ekonomiska ställning eller hälsotillstånd eller något som berör andra personliga förhållanden eller fått kännedom om en affärs- eller yrkeshemlighet får inte röja det han eller hon så fått veta för utomstående, om inte den till vars förmån tystnadsplikten gäller ger sitt samtycke till att uppgifterna röjs eller något annat bestäms i lag.

Utöver vad som bestäms i lagen om of-

fentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av försäkringshemligheten till

1) en åklagar- och förundersökningsmyndighet för förhindrande och utredning av brott,

2) finansinspektionen och andra myndigheter i Finland som övervakar finansmarknaden,

3) de myndigheter i andra EES-stater som utövar tillsyn över försäkrings- eller finansieringsverksamheten eller över finansmarknaden eller, om de uppgifter som skall lämnas omfattas av tystnadsplikten i en stat som inte hör till EES på det sätt som avses i 1 mom., till myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamhet i en stat som inte hör till EES,

4) en revisor vid ett försäkringsbolag,

5) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som har till uppgift att delta i försäkringsföretagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

6) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som svarar för tillsyn över de organ som deltar i försäkringsföretagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

7) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som svarar för tillsyn över de personer som utför lagstadgad revision i försäkringsföretag, kreditinstitut, värdepappersföretag eller andra finansiella institut,

8) sådana oberoende försäkringsmatematiker i EES-stater som utövar laglighetsövervakning av försäkringsföretag och till de organ som svarar för tillsynen över dessa försäkringsmatematiker,

9) sådana myndigheter och organ i EES-stater som enligt lag svarar för övervakningen av att bolagsrätten iakttas och för undersökningen av överträdelser, och till

10) centralbanken i Finland eller i andra EES-stater och till andra organ som har en liknande uppgift såsom penningpolitisk myndighet samt till andra myndigheter som svarar för tillsynen över betalningssystemen.

Utöver vad som bestäms i lagen om ofentlighet i myndigheternas verksamhet och i 2 mom. har social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen rätt att till varandra lämna ut och använda uppgifter som

omfattas av den tystnadsplikt som avses i 1 mom. endast för att

1) kontrollera att förutsättningarna för att inleda försäkringsverksamhet har uppfyllts,

2) övervaka utländska försäkringsbolags verksamhet, samt för att

3) förelägga sanktioner.

Utän hinder av bestämmelserna i 1 mom. har ett utländskt försäkringsbolag rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av tystnadsplikten

1) till ett annat försäkringsbolag för ordnande av återförsäkring,

2) till försäkringsbolagets tjänsteföretag eller till den som sköter en av försäkringsbolagets givna uppgift på grundval av ett uppdrag,

3) till en försäkringsanstalt som hör till samma koncern eller samma ekonomiska sammanslutning som försäkringsbolaget för skötsel av ersättningsärenden, ingående av försäkringsavtal och skötsel av andra uppgifter som är nödvändiga vid bedrivande av försäkringsrörelse; vad som i denna punkt bestäms om utlämnande av uppgifter gäller inte utlämnande av uppgifter som avser hälsotillstånd,

4) till den som är anställd hos eller medlem av en nämnd inom försäkringsbranschen eller ett motsvarande organ för skötsel av ärenden som förelagts organet i fråga,

5) till ett annat försäkringsbolag eller skadevällaren för utövande av försäkringsbolagets regressrätt samt till ett annat försäkringsbolag för utredande av olika försäkringsbolags ansvar vid ett och samma försäkringsfall,

6) till andra försäkringsbolag om brott som riktats mot försäkringsbolaget samt om skador som anmälts till det för något viktigt intresse i anslutning till förebyggande av brott mot försäkringsbolag och i enlighet med vad datasekretessnämnden närmare bestämmer med stöd av 43 § 3 mom. personuppgiftslagen (523/1999),

7) för historisk eller vetenskaplig forskning eller för statistikföring, med social- och hälsovårdsministeriets tillstånd, om det är uppenbart att utlämnandet av uppgifter inte kränker de intressen för vilkas skydd tystnadsplikt har föreskrivits; ett tillstånd kan beviljas för viss tid och till detta skall fogas de föreskrifter som behövs för att skydda allmänt och enskilt intresse; tillståndet kan återkallas när skäl därtill anses föreligga,

8) till finska åklagar- och förundersök-

ningsmyndigheter för förhindrande och utredning av brott samt till myndigheter eller organ som avses i 1 mom.; uppgifter som avser hälsotillstånd får dock lämnas ut endast till en åklagar- och förundersökningsmyndighet för förhindrande och utredning samt ställande under åtal av bedrägeribrott som riktas mot en försäkrings- eller pensionsanstalt, samt

9) i fråga om fordringar på försenade försäkringspremier hos andra än konsumenter, till registeransvariga som bedriver kreditupplysningsverksamhet.

Vad som i 4 mom. bestäms om försäkringsbolag gäller i tillämpliga delar trafikförsäkringscentralen, patientförsäkringscentralen och miljöförsäkringscentralen. Vad som i 4 mom. 4 punkten bestäms om försäkringsbolags rätt att lämna ut uppgifter gäller i tillämpliga delar också sådana nämnder och sådana organ inom försäkringsbranschen som avses i 4 mom. 4 punkten.

Helsingfors den 30 juni 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Ett försäkringsbolag kan i situationer som avses i 4 mom. lämna ut endast sådana uppgifter som behövs för skötseln av ärendena i fråga.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan vid behov utfärdas närmare bestämmelser om verkställigheten av 4—6 mom. i denna paragraf.

80 §

Olovligt röjande av försäkringshemlighet

Till straff för brott mot den tystnadsplikt som avses i 79 § 1 mom. döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § strafflagen (39/1889), om inte gärningen skall bestraffas enligt 40 kap. 5 § strafflagen eller om inte strängare straff för den bestäms någon annanstans i lag.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2000.

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 638

L a g**om ändring av lagen om försäkringsföreningar**

Given i Helsingfors den 30 juni 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 31 december 1987 om försäkringsföreningar (1250/1987) 16 kap. 10 och 10 a §,
 dessa lagrum sådana de lyder, 10 § i lagarna 451/1995, 1023/1996 och 81/1999 samt 10 a § i lag 1015/1995, samt
fogas till 1 kap. en ny 6 a § som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

6 a §

I denna lag avses med *tjänsteföretag* en sammanslutning som för en försäkringsförening producerar tjänster som hänför sig till föreningens huvudsakliga verksamhet.

16 kap.

Särskilda stadganden

10 §

Den som i egenskap av anställd hos en försäkringsförening eller dess tjänsteföretag eller som i egenskap av medlem eller suppleant i dessas organ eller som vid utförande av någon uppgift på uppdrag av en försäkringsförening eller som i egenskap av anställd hos eller medlem av en nämnd inom försäkringsbranschen eller ett motsvarande organ eller som i egenskap av sakkunnig på grundval av ett uppdrag eller som med stöd av 2, 3 eller 4 mom. har fått veta något om

försäkringsföreningens, dess kunds eller någon annans ekonomiska ställning eller hälsotillstånd eller något som berör andra personliga förhållanden eller fått kännedom om en affärs- eller yrkeshemlighet får inte röja det han eller hon så fått veta för utomstående, om inte den till vars förmån tystnadsplikten gäller ger sitt samtycke till att uppgifterna röjs eller något annat bestäms i lag. Sådana uppgifter om en kund som omfattas av tystnadsplikten får, med undantag för föreningsstämmans röstlängd, inte heller lämnas till föreningsstämma eller till delägare som deltar i stämman.

Utöver vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av försäkringshemligheten till

1) en åklagar- och förundersökningsmyndighet för förhindrande och utredning av brott,

2) finansinspektionen och andra myndigheter i Finland som övervakar finansmarknaden,

3) de myndigheter i andra EES-stater som utövar tillsyn över försäkrings- eller finansieringsverksamheten eller över finansmarknaden eller, om de uppgifter som skall lämnas omfattas av tystnadsplikten i en stat som inte hör till EES, på det sätt som avses i 1 mom., till myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamhet i en stat som inte hör till EES,

4) en revisor vid en försäkringsförening,

5) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som har till uppgift att delta i försäkringsföretagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

6) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som svarar för tillsynen över de organ som deltar i försäkringsföretagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

7) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som svarar för tillsynen över de personer som utför lagstadgad revision i försäkringsföretag, kreditinstitut, värdepappersföretag eller andra finansiella institut,

8) sådana oberoende försäkringsmatematiker i EES-stater som utövar laglighetsövervakning av försäkringsföretag och till de organ som svarar för tillsynen över dessa försäkringsmatematiker,

9) sådana myndigheter och organ i EES-stater som enligt lag svarar för övervakningen av att bolagsrätten iakttas och för undersökningen av överträdelse, och till

10) centralbanken i Finland eller i andra EES-stater och till andra organ som har en liknande uppgift såsom penningpolitisk myndighet samt till andra myndigheter som svarar för tillsynen över betalningssystemen.

Utöver vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och i 2 mom. har social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen rätt att till varandra lämna ut och använda uppgifter som omfattas av den tystnadsplikt som avses i 1 mom. endast för att

1) kontrollera att förutsättningarna för att inleda försäkringsverksamhet har uppfyllts,

2) övervaka försäkringsföreningarnas verksamhet, särskilt den försäkringstekniska ansvarsskulden, verksamhetskapitalet, förvaltnings- och bokföringsförfarandet samt den interna revisionen, samt för att

3) förelägga sanktioner.

Utän hinder av bestämmelserna i 1 mom.

har en försäkringsförening rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av tystnadsplikten

1) till en annan försäkringsanstalt för ordnande av återförsäkring,

2) till försäkringsföreningens tjänsteföretag eller till den som sköter en av försäkringsföreningen given uppgift på grundval av ett uppdrag,

3) till en försäkringsanstalt som hör till samma koncern eller samma ekonomiska sammanslutning som försäkringsföreningen för skötsel av ersättningsärenden, ingående av försäkringsavtal och skötsel av andra uppgifter som är nödvändiga vid bedrivande av försäkringsrörelse; vad som i denna punkt bestäms om utlämnande av uppgifter gäller inte utlämnande av uppgifter som avser hälsotillstånd,

4) till den som är anställd hos eller medlem av en nämnd inom försäkringsbranschen eller ett motsvarande organ för skötsel av ärenden som förelagts organet i fråga,

5) till en annan försäkringsanstalt eller skadevårdaren för utövande av försäkringsföreningens regressrätt samt till en annan försäkringsanstalt för utredande av olika försäkringsanstalters ansvar vid ett och samma försäkringsfall,

6) till andra försäkringsanstalter om brott som riktats mot försäkringsföreningen samt om skador som anmälts till den för något viktigt intresse i anslutning till förebyggande av brott mot försäkringsanstalter och i enlighet med vad datasekretessnämnden närmare bestämmer med stöd av 43 § 3 mom. personuppgiftslagen (523/1999),

7) för historisk eller vetenskaplig forskning eller för statistikföring, med social- och hälsovårdsministeriets tillstånd, om det är uppenbart att utlämnandet av uppgifter inte kränker de intressen för vilkas skydd tystnadsplikt har föreskrivits; ett tillstånd kan beviljas för viss tid och till detta skall fogas de föreskrifter som behövs för att skydda allmänt och enskilt intresse; tillståndet kan återkallas när skäl därtill anses föreligga,

8) till finska åklagar- och förundersökningsmyndigheter för förhindrande och utredning av brott samt till myndigheter eller organ som avses i 1 mom.; uppgifter som avser hälsotillstånd får dock lämnas ut endast till en åklagar- och förundersökningsmyndighet för förhindrande och utredning samt ställande under åtal av bedrägeribrott som riktas mot en försäkrings- eller pensionsanstalt, samt

9) i fråga om fordringar på försenade försäkringspremier hos andra än konsumenter, till registeransvariga som bedriver kreditupplysningsverksamhet.

Vad som i 4 mom. bestäms om försäkringsföreningar och försäkringsanstalter, gäller i tillämpliga delar trafikförsäkringscentralen, patientförsäkringscentralen och miljöförsäkringscentralen. Vad som i 4 mom. 4 punkten bestäms om försäkringsföreningarnas rätt att lämna ut uppgifter gäller i tillämpliga delar också sådana nämnder och sådana organ inom försäkringsbranschen som avses i 4 mom. 4 punkten.

En försäkringsförening kan i situationer som avses i 4 mom. lämna ut endast sådana uppgifter som behövs för skötseln av ärendena i fråga.

Helsingfors den 30 juni 2000

Republikens President
TARJA HALONEN

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan vid behov utfärdas närmare bestämmelser om verkställigheten av 4—6 mom. i denna paragraf.

10 a §

Till straff för brott mot den tystnadsplikt som avses i 10 § 1 mom. döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § strafflagen (39/1889), om inte gärningen skall bestraffas enligt 40 kap. 5 § strafflagen eller om inte strängare straff för den bestäms någon annanstans i lag.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2000.

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 639

L a g**om ändring av lagen om försäkringsmäklare**

Given i Helsingfors den 30 juni 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 19 februari 1993 om försäkringsmäklare (251/1993) 3 § 1 mom.
 4 punkten, 4 § 3 och 4 punkten, 19 §, rubriken för 20 § och 20 § 1 mom.,
 av dessa lagrum 19 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 86/1999, som följer:

3 §

Förutsättningar för registrering av en fysisk person

Försäkringsinspektionen skall på begäran
 som försäkringsmäklare registrera en fysisk
 person som

4) har en av Försäkringsinspektionen god-
 känd försäkring för ersättande av sådan ska-
 da för vilken försäkringsmäklare enligt den-
 na lag svarar, samt som

4 §

Förutsättningar för registrering av en sammanslutning

Försäkringsinspektionen skall på begäran
 registrera en sammanslutning som försäk-
 ringsmäklare, om

3) sammanslutningen har en av Försäk-
 ringsinspektionen godkänd försäkring för

ersättande av sådan skada för vilken försäk-
 ringsmäklare enligt denna lag svarar,

4) Försäkringsinspektionen med beaktande
 av arten och omfattningen av sammanslut-
 ningens rörelse anser att ett tillräckligt antal
 personer som är anställda hos sammanslut-
 ningen har registrerats som försäkringsmäk-
 lare enligt 3 §, och en av dessa har utsetts till
 ansvarig föreståndare för rörelsen, samt om

19 §

Tystnadsplikt

Den som vid bedrivandet av försäkrings-
 mäklarverksamhet eller annars vid fullgöran-
 det av uppgifter som hänför sig till försäk-
 ringsmäklarverksamhet eller som med stöd
 av 2 mom. har fått veta något om försäk-
 ringsmäklarens, en kunds eller någon annans
 ekonomiska ställning eller hälsotillstånd eller
 något som berör andra personliga förhållan-
 den eller fått kännedom om en affärs- eller
 yrkeshemlighet får inte röja det han eller

Nr 640

Lag

om ändring av patientskadlagen

Given i Helsingfors den 30 juni 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i patientskadlagen av den 25 juli 1986 (585/1986) 10 a och 11 §,
 dessa lagrum sådana de lyder, 10 a § i lagarna 973/1993, 326/1995 och 1212/1998 samt
 11 § i nämnda lag 973/1993 samt i lagarna 879/1998 och 87/1999, samt
fogas till lagen nya 11 a—11 e § som följer:

10 a §

Ersättningsförhöjning

Fördröjs utbetalningen av ersättning som avses i denna lag, skall Patientförsäkringscentralen betala den fördröjda ersättningen förhöjd för dröjsmålstiden. Förhöjningen per år följer den räntefot som avses i 4 § 3 mom. räntelagen. Skyldigheten att betala ersättningen förhöjd gäller dock inte prestationer som grundar sig på samordning eller regressrätt mellan försäkrings- eller pensionsanstalter som bedriver lagstadgad försäkringsverksamhet.

En förhöjning enligt 1 mom. skall räknas ut för varje dag av dröjsmålstiden. Den räknas dock inte ut för en tid om tre månader från utgången av den kalendermånad då den skadelidande hos Patientförsäkringscentralen framställt sina krav samt en sådan utredning om ersättningens grund och belopp som skäliga kan krävas av honom eller henne med beaktande även av centralens möjligheter att skaffa utredning. För en ersättningspost som med stöd av ett och samma beslut skall betalas senare räknas dock förhöjningen från förfallodagen.

Beror det av den skadelidande att ersättning inte kunnat utbetalas i rätt tid, är

Patientförsäkringscentralen inte skyldig att betala ersättningen förhöjd för längre tid än från den dag då hindret, enligt vad centralen känner till, har upphört. Om betalningen av ersättningen fördröjs till följd av en bestämmelse i lag eller på grund av avbrott i den allmänna samfärdseln eller betalningsrörelsen eller av något annat liknande oöverstigligt hinder, är centralen inte skyldig att betala ersättningen förhöjd för den dröjsmålstid som beror på detta hinder.

Ersättningsförhöjningar som understiger fyra euro betalas inte ut. Beloppet justeras årligen enligt det löneindextal som nämns i 9 § lagen om pension för arbetstagare (395/1961). Det justerade beloppet avrundas till närmaste tio cent.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar vid behov anvisningar till Patientförsäkringscentralen om tillämpningen av denna paragraf.

11 §

Patientskadenämnden

Stasrådet tillsätter patientskadenämnden för tre år i sänder och utser en av medlemmarna till ordförande och två till vice ordförande. Om en medlem eller en ersättare

avgår eller avlider under mandattiden, skall social- och hälsovårdsministeriet utse en ny medlem eller ersättare i hans eller hennes ställe för den återstående mandattiden.

Patientskadenämnden består av åtta medlemmar och sexton ersättare.

Nämndens medlemmar skall vara förtrogna med hälso- och sjukvårdsfrågor. Ordföranden och vice ordförandena skall ha avlagt juris kandidatexamen och minst två av dem skall vara förtrogna med skadestandsfrågor. Ordföranden skall dessutom vara förtrogen med domarvärv. Två av medlemmarna skall vara specialistläkare och minst en skall vara annan yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården. Vad som bestäms om medlemmarna gäller också ersättarna.

Patientskadenämndens medlemmar och andra personer som sköter nämndens uppgifter handlar under tjänsteansvar.

Närmare bestämmelser om nämndens förvaltning och organiseringen av verksamheten utfärdas genom förordning av statsrådet.

11 a §

Patientskadenämndens uppgifter

Patientskadenämnden har till uppgift att på begäran av en ersättningssökande, Patientförsäkringscentralen, den som idkar hälso- och sjukvård eller en försäkringsanstalt som med stöd av 9 a § yrkar på specificering av ersättningar ge rekommendationer om hur ett ersättningsärende skall avgöras samt på begäran av en domstol eller en part ge utlåtande i ett ersättningsärende som behandlas vid domstolen.

Innan Patientförsäkringscentralen fattar ett slutligt ersättningsbeslut skall ärendet hänskjutas till patientskadenämnden när det handlar om grunderna för fastställande av ersättning på grund av bestående arbetsoförmåga eller underhållsbidragsersättning på grund av dödsfall. Om Patientförsäkringscentralen avviker från patientskadenämndens ersättningsrekommendation till nackdel för ersättningstagaren, skall centralen foga rekommendationen till sitt beslut.

Nämnden skall särskilt sträva efter att för enhetliga ersättningspraxis vid patientskador. Nämnden kan vid behov ge försäkringsgivarna allmänna tillämpningsrekommendationer i ersättningsärenden enligt denna lag.

Rättsskyddscentralen för hälsovården och länsstyrelserna är skyldiga att ge patientska-

denämnden den handräckning som nämnden behöver för att sköta sina uppgifter.

11 b §

Behandling av ersättningsärenden i nämnden

Om en begäran som avses i 11 a § är uppenbart obefogad, behöver rekommendation eller utlåtande inte lämnas. I det fall att Patientförsäkringscentralen inte har behandlat ett ersättningsärende som avses i begäran, kan patientskadenämnden överföra behandlingen av ärendet till Patientförsäkringscentralen.

När en domstol har träffat ett avgörande i ett ersättningsärende, får patientskadenämnden inte behandla ärendet till den del domstolen redan avgjort det. Om ärendet är anhängigt vid domstol får utlåtande lämnas bara till domstolen på dess eller en parts begäran.

Nämnden får behandla ett ersättningsärende också när det gäller grunden för ersättningen, även då begäran om rekommendation om hur ärendet skall avgöras endast gäller ersättningens storlek.

Nämnden avgör ärendena på föredragning i plenum eller vid en av plenum tillsatt delegations sammanträde. Vid behandlingen av ärenden i nämnden iaktas bestämmelserna i 1—13 § lagen om förvaltningsförfarande (598/1982) samt språklagen (148/1922) och lagen om användning av samiska hos myndigheter (516/1991).

Behandlingen av ärenden i nämnden är avgiftsfri.

11 c §

Nämndens rättshandlingsförmåga

Patientskadenämnden kan i sitt namn förvärva rättigheter och ingå förbindelser samt söka, kära och svara vid domstolar och hos andra myndigheter. Nämndens plenum bestämmer vem som har rätt att företräda nämnden och teckna dess namn. Nämnden skall meddela dessa personers namn och hemort till Försäkringsinspektionen, som på begäran utfärdar intyg över vem som har rätt att företräda nämnden och teckna dess namn. Nämndens hemort är Helsingfors.

11 d §

Tillsyn över nämnden

Patientskadenämndens verksamhet övervakas av Försäkringsinspektionen.

11 e §

Finansiering av nämndens verksamhet

Kostnaderna för patientskadenämndens verksamhet betalas av Patientförsäk-

ringscentralens medel enligt nämndens budget som årligen fastställs av Försäkringsinspektionen.

Bestämmelser om fördelningen om kostnaderna mellan de försäkringsbolag som idkar patientförsäkringsverksamhet utfärdas genom förordning av statsrådet.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2000.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 30 juni 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 641

Statsrådets förordning
om ändring av förordningen om passgranskningsställen

Given i Helsingfors den 29 juni 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från inrikesministeriet, ändras i förordningen den 27 maj 1992 om passgranskningsställen (461/1992) 3 § 2 mom., 6 § 2 mom. och 7 §, dessa lagrum sådana de lyder, 6 § 2 mom. i förordning 403/1993 samt 3 § 2 mom. och 7 § i förordning 1530/1995, och fogas till förordningen en ny 2 a § som följer:

2 a §

Flygplatser

Egentliga passgranskningsställen enbart för helikoptertrafik är Helsingfors—Ärtholmen.

3 §

Passgranskningsställen vid gränsen mellan Finland och Sverige

—————
 Dessutom har finska och svenska medborgare som inte har med sig varor som omfattas av importrestriktioner, eller andra varor än sådana som är ämnade för personligt bruk och som skattefritt får föras in i landet, rätt till inresa och utresa via gränssnittet på rikssjögränsen mellan Hellälä och ändpunkten av rikssjögränsen söder om Torneå stad.

Helsingfors den 29 juni 2000

Inrikesminister *Kari Häkämies*

6 §

Hamnar

—————
 Av hamnarna är dock endast Björneborg, Jakobstad, Kaskö, Kemi, Mariehamn, Nuijamaa, Nystad och Raumo passgranskningsställen för fritidsbåtar.

7 §

Sjö- och gränsbevakningsstationer

Passgranskningsställen för fritidsbåtar är förutom de hamnar som nämns i 6 § 2 mom. Aspö, Bågaskärs, Enskärs, Glosholmens, Hangö, Hitis, Kalajoki, Karleby, Kotka, Kummelgrund, Kökars, Mariehamns, Mäntyluoto, Nagu, Orrengrunds, Porkkala, Pörtö, Brahestads, Röyttä, Storklubbs, Susiluoto, Sveaborgs, Valsörarnas, Vallgrunds och Virpiniemi sjöbevakningsstationer samt Santio och Utö passgranskningsställen.

—————
 Denna förordning träder i kraft den 5 juli 2000.

Avdelningschef Juhani Uusitalo

Nr 642

**Statsrådets förordning
om ändring av förordningen om bekämpningsmedel**

Given i Helsingfors den 29 juni 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet,

upphävs i förordningen den 19 maj 1995 om bekämpningsmedel (792/1995) 1 § 3 mom., 6 § 2 mom., 14 § 3 mom., 18 a §, 19 § 5 mom., 31 § och 36 § 2 mom., samt *ändras* 1 § 1 mom. samt 26 och 35 § som följer:

1 §

Registreringsansökan

Ansökan om registrering av ett växtskyddsmedel kan göras av verksamhetsidkare som ansvarar för att medlet släpps ut på marknaden och som har ett fast verksamhetsställe i någon av Europeiska unionens (EU) medlemsstater. Ansökan om registrering skall göras hos kontrollcentralen för växtproduktion.

påskrifterna på preparatets förpackning när den godkänner preparatet.

Påskrifterna på förpackningarna skall vara avfattade på finska och svenska.

35 §

Specialexamen

Vid planering och utvecklande av specialexamen som avses i 4 h § lagen om bekämpningsmedel och som berättigar till användning av särskilt farliga bekämpningsmedel skall kontrollcentralen för växtproduktion samarbeta med myndigheterna inom arbetarskyddet, hälsovården, livsmedelskontrollen och miljövården.

26 §

*Påskrifter på
bekämpningsmedelsförpackningarna*

Bekämpningsmedelsnämnden fastställer

Denna förordning träder i kraft den 5 juli 2000.

Helsingfors den 29 juni 2000

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Överinspektör Timo Rämänen

Nr 643

Handels- och industriministeriets förordning om resterna av bekämpningsmedel i modersmjölksersättning, tillskottsnäring och barnmat

Given i Helsingfors den 29 juni 2000

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut föreskrivs med stöd av 48 § livsmedelslagen av den 17 mars 1995 (361/1995):

1 §

Syftet med förordningen

Genom denna förordning genomförs kommissionens direktiv 1999/39/EG av den 6 maj 1999 om ändring av direktiv 96/5/EG om spannmålsbaserade livsmedel och barnmat för spädbarn och småbarn samt kommissionens direktiv 1999/50/EG av den 25 maj 1999 om ändring av direktiv 91/321/EEG om modersmjölksersättning och tillskottsnäring.

2 §

Tillämpningsområde

Denna förordning gäller *modersmjölksersättning och tillskottsnäring* enligt handels- och industriministeriets beslut om modersmjölksersättning och tillskottsnäring (485/1997) samt

barnmat enligt handels- och industriministeriets beslut om barnmat (789/1997) sådant det lyder ändrat genom handels- och industriministeriets beslut (1018/1998).

3 §

Definition

I denna förordning avses med *rester av bekämpningsmedel* bekämpningsmedel och deras metaboliter,

nedbrytningsprodukter eller reaktionsprodukter som förekommer i modersmjölksersättning, tillskottsnäring eller barnmat.

4 §

Främmande ämnen och övrig kvalitet

Modersmjölksersättning, tillskottsnäring eller barnmat får inte innehålla bekämpningsmedel eller andra främmande ämnen i sådan mängd att de kan äventyra spädbarns eller småbarns hälsa.

5 §

Rester av bekämpningsmedel

Modersmjölksersättning, tillskottsnäring eller barnmat får inte innehålla rester av enskilda bekämpningsmedel i en mängd som överskrider 0,01 mg/kg. Denna bestämmelse gäller inte bekämpningsmedel om vilkas rester bestäms särskilt.

Den ovan angivna högsta halten gäller för produkter som saluförs som konsumtionsfärdiga och på produkter som blir konsumtionsfärdiga efter beredning enligt tillverkarens anvisningar.

6 §

Förbjudna bekämpningsmedel

Närmare bestämmelser om bekämpnings-

Nr 643

medel som inte får användas i produktionen av sådana jordbruksprodukter som används för tillverkning av modersmjölksersättning, tillskottsnäring eller barnmat utfärdas genom särskild förordning.

7 §

Hänvisningsbestämmelse

Bestämmelser om påföljderna av brott mot denna förordning finns i livsmedelslagen.

Helsingfors den 29 juni 2000

8 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2000.

Produkter som inte uppfyller bestämmelserna i denna förordning får dock säljas fram till den 30 juni 2002 om produkterna i fråga stämmer överens med de bestämmelser som gällde då denna förordning trädde i kraft.

Minister *Kimmo Sasi*

Handelsrådet Anna-Liisa Koskinen